

[Wilhelm]

man, når det drejer sig om en opsparingsordning i et pengeinstitut, vil benytte de individuelle tilskrivninger og den individuelle beregning, hvorimod man for de store pensionskasser tager det som et gennemsnit af hele puljen, mens der ikke ligger noget som helst om, at den enkelte kontohaver også skal foretage sig det praktiske med at udregne afkastet og beregne skatten.

Jeg vil ikke udelukke, at i et samfund med en permanent inflation kunne det være relevant at snakke om realværdien af opsparingen for disse langsigtede ordninger. Jeg vil endda finde, at det allermost relevante var at tale om levedødsudviklingen i forhold til de mennesker, der stadig væk modtager løn og anden form for indkomst. Men her er det jo noget ganske andet, man gør. Her fastsætter man, at uanset om lønningerne mister 2 pct. eller 3 pct. i realværdi om året, som de nu har gjort i nogle år og fortsat ser ud til at ville gøre, så skal disse ordninger garanteres en realvækst på 3½ pct., før beskatningen sætter ind. Det kan jeg ikke se nogen som helst rimelig grund til.

Jeg vil gerne have oplyst, på hvilket grundlag man har foretaget de provenuskøn, som står bagest i forslaget og i ministerens fremsættelsestale. Jeg er overrasket over, at det kan give så store provenuer, når man laver alle de undtagelsesordninger osv. Sagen er jo, at det er en fantastisk rentefølsom ordning, og jeg vil da gerne vide, om provenuet på 12 mia kr. allerede i 1986 skyldes, at man har regnet med den realrente, som vi kendte herhjemme for et halvt år siden. Hvordan ser det ud med den realrente, vi har i dag? Eller hvis den nuværende udvikling fortsatte et par måneder endnu, hvordan ser det så ud?

Jeg vil godt sige til sidst, at jeg fatter egentlig ikke, at man tør indføre en ordning, der skal indbringe så forholdsvis mange penge på et statsbudget – allerede om få år 12 mia kr. – som er så fantastisk rentefølsom og inflationsfølsom, at det meget let kan gå hen, efter at man har lagt budgettet, at blive 0 mia kr. i stedet for. Det synes jeg er højst risikabelt, og jeg fatter det egentlig ikke. Vi har set det samme med kulbrinteskatten, men det er dog et mindre beløb. Jeg mener, det meget let kan ske, når man sikrer en realrente på 3½ pct., at der overhovedet ikke kommer noget provenu et år, hvor man har regnet

med 12, 15, 20 mia kr. Hvordan tør man egentlig det?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det må være tilgiveligt, når vi diskuterer så svære ting, at det glipper selv for hr. Wilhelm. Vi diskuterede til at begynde med, hvorvidt det var muligt for den enkelte borger at forstå, hvad der foregik, og i den forbindelse var det, jeg gjorde opmærksom på, at den enkelte borger ikke mere kan følge med i, hvad der sker med hensyn til hans skattebetaling og pensionsopsparingsafkast. Jeg sagde, at jeg tvivlede bestemt ikke på, at institutionerne kan finde ud af at administrere det, men den enkelte borger ved ikke, hvad der sker med hans skat. Det skal han have at vide af en institution.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Wilhelm behøver ikke at nære den frygt, at man budgetterer med et stort tal og det så viser sig, at det ikke bliver til noget, for det, man kalder realrenten i dette forslag, er i virkeligheden noget, som i allerhøjeste grad er beregnet på fortids forudsætninger. Det, der vil ske for den enkelte kontohaver i pengeinstituttet, er, at han får en kontoudskrift, der siger: du har et indestående på 20.000 kr. ved årets begyndelse, der er løbet 2.000 kr. på i renter efter den aktuelle rentesats, det giver 22.000 kr., og du skal betale 3.000 kr. i skat af din realrente, sådan at der bliver 19.000 kr. tilbage – fordi realrenten beregnes på basis af nogle ældgamle tal. Det er dér, risikoen ligger.

Jeg kan i relation til det, hr. Wilhelm fremdrog, citere fra et brev, som Sparekasseforeningen har skrevet til skatte- og afgiftsudvalget i går, hvor man anfører, at man fra pengeinstituttets side skal afgive en erklæring om beregning af afgiften og anføre, på hvilke punkter kontohaveren mener, at afgiften er opgjort forkert – hvis han altså mener, at den er opgjort forkert – samt pengeinstituttets kommentarer hertil. Og så skriver Sparekasseforeningen:

»Efter Sparekasseforeningens opfattelse vil det blive særdeles vanskeligt for ikke at sige umuligt at skulle forklare de enkelte konto-